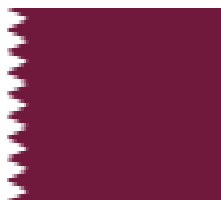

STATUL QATAR

Suprafața: 11.586 km²; include și câteva insule, cea mai importantă fiind Halul, centru de depozitare și încărcare a petrolului.

Capitala: Doha

Populația: 840.926 locuitori (estimare 2010), din care autohtonii reprezintă 32,9%, restul fiind mână de lucru provenită, în principal, din țări arabe și din Asia de sud și sud-est (indieni - 18%, pakistanezi - 18%, iranieni - 10 % etc.).

Limba oficială: araba

Religia: Musulmani sunniți (77,5%), creștini (8,5%), alte religii (14%)

Limba oficială: araba

Ziua națională: 18 decembrie (întemeierea Qatarului ca entitate statală, în 1878)

Forma de guvernământ: monarhie constituțională. Emirul deține în stat puterile legislativă și executivă, pe care le exercită ajutat de guvern și de un Consiliu Consultativ, format din 45 de membri, din care 30 aleși și 15 numiți de emir.

Situația internă

Fost teritoriu al Imperiului Arab, apoi a celui Otoman (din secolul al XVII-lea), în anul 1894 Șeicatul Qatar devine dependent de Coroana Britanică. În primul război mondial a fost sub ocupație britanică și la 3 noiembrie 1916, i s-a oficializat statutul de protectorat. Între anii 1968 – 1971, Qatar a făcut parte din Federația Emiratelor din Golful Persic. După această dată, se proclamă stat independent, cu monarhie absolută ereditară.

Prezența Confrației „Fraților Musulmani” s-a făcut cunoscută încă în anii '50 și a fost alcătuită din membri ai Frățiilor egiptene, refugiați în urma persecuțiilor inițiate de Gamal Abdel Nasser la adresa acestora.

La 5 august 2003, Emirul Qatarului, Hamad Bin Khalifa Al-Thani, l-a desemnat pe șeicul Tamim bin Hamad Al Thani, al patrulea său fiu, în calitate de prinț moștenitor, vice-emir și vice-comandant al Forțelor Armate. În luna iunie 2013, Hamad Bin Khalifa Al-Thani abdică în favoarea fiului său, emirul Tamim Bin Hamad Al-Thani care își stabilește drept prioritate absolută a guvernării, dezvoltarea internă și multilaterală a emiratului, implicarea în refacerea solidarității arabe și soluționarea situațiilor conflictuale din zona Golfului și din întreaga lume arabă. Într-o mai mare măsură decât tatăl sau, noul lider al emiratului, imprimă politicii qatareze o direcție accentuat independentă îndeosebi în relațiile cu monarhia regelui saudit Abdullah II. Sub noua conducere, Qatarul a promovat o politică de susținere a mișcării Fraților Musulmani, oferind azil politic liderilor egipteni ai acestora după înlăturarea lor de la putere și refuzând expulzarea acestora, insistent cerută de „aripa saudită” a Consiliului de Cooperare al Golfului.

Statul Qatar face parte din Consiliul de Cooperare al Țărilor Arabe din Golf (CCG).

Relațiile diplomatice cu România

Relațiile diplomatice dintre România și Statul Qatar au fost stabilite la 22 octombrie 1990, primul ambasador român, rezident la Doha, fiind acreditat în 1993.

Ambasada Statului Qatar la București a fost deschisă în anul 1997.

ANCI și Statul Qatar

Ambasada Statului Qatar invită anual ANCI la manifestările organizate cu ocazia Zilei Naționale și participă la toate evenimentele culturale organizate de ANCI la București

Bibliografie:

- www.mae.ro
- *Istoria relațiilor diplomatice româno-arabe*, autor Emanuel Peterliceanu -Editura Proema, 2014